

פפה מוכר כבוד למישפט
„אני מוכן לקבל זריקת־אמת“

הכנסת לתוך השופרות מין כיסוי כזה, אינה מיטפחת כזאת ספוגה עם משהו...
פפה: אני אמרתי דבר כזה?
ליבלר: כן, ואי־אפשר אז לזהות את הקול.

פפה: במטה הארצי יש מומחים כאלה גדולים, שיאמרו שזה הקול שלי?
השופט: אמרת דבר כזה?
פפה: לא לא לא, לא אמרתי דבר כזה!
ליבלר: אתה היית בטוח שזה עניין בינך לביניו, והוא לא ילך למישטרה, נכון?
פפה: אני קיבלתי אותו בתור אובייקט, וזה הכל, ואין לי מושג עליו, שום דבר.

השופט: אתה, כאשר עשית את זה, לא התכוונת שהוא ילך למישטרה?
פפה: מה זה?
השופט: לא חשבת שהוא ילך למישטרה ויטמון לך פח?
פפה: יש מישהו שיכול להגיד את זה? שיכול לאשר את זה?
השופט: חשבת כך? חשבת שהוא ילך למישטרה וישתפס אותך?
פפה: יש אפשרות! מה אני אגיד? מישהו משחק באש, יש סיכוי שהוא ישרף, משחק עם החתול, יש סיכוי שהוא תסרוט אותו.
השופט: לא חשבת, כשטילפנת אליו כמה פעמים, שהמישטרה תתפוס אותך?
פפה: לא חשבת? אני אגיד לך את האמת, כבוד השופט, אני כל ההיים שלי, כשהלכתי לעשות משהו, לא חשבת על התוצאות, אם הייתי חושב, לא הייתי עושה שום דבר.

„זה נקרא עברייני“

ליבלר: אתה, לדאבוני הלב, היית עברייני שנים רבות לפני זה?
פפה: יש לי 15 תיקים, יש אנשים, יש להם 600 תיקים, זה נקרא עברייניים! **ליבלר:** תסכים אתי, שכשאתה עושה שיחה טלפונית ארוכה, הסיכויים שלך להיתפס הם הרבה יותר גדולים מאשר אם זו שיחה קצרה? נכון, זה אתה יודע?
פפה: אתה שואל אותי בתור טלפון?
ליבלר: אני שואל אותך בתור טלפון.
השופט: אדון ליבלר, באמת! **ליבלר:** תודה, עכשיו תאמר לי, בבקשה, כאשר המישטרה באה, זו הייתה בשבילך הפתעה גמורה, ולכן אתה אמרת להם מיד: מה אתם רוצים ממני, יש לכם גנב יותר גדול ממני.
פפה: פשוט מאד, לא היה לי גנח ללכת לבית־הסוהר.

ליבלר: לאחר שאתה נעצרת, היו איומים, חברים שלך איימו על מנטש, ואמרו לו שזה לא יעבור ככה, איך תתפסו את פפה בצורה כזאת...
פפה: אני רוצה להסביר לך משהו. אני אדם שאין לי חברים, אני אדם שבת קופה האחרונה עבדתי בבשר, אני לא עבדתי בפשע, לא בגניבות, אני עבדתי רק בבשר, ומה שקרה לי זה טרגדיה, ואני משלם בשביל זה, הילדים שלי סובלים, ואני עומד להתגרש בחודש הבא, בגלל כל הסיפור הזה, ואין לי חברים, ושנתובו אותי מכל הפנסיונות של המאפיות, וכל (המשך בעמוד 42)

או עכשיו אני הייתי מעוצבן עליו, ותפסתי אותו מכל מה שבא לי לפה, אבל האמת היא, ואני אומר עוד הפעם, אין לי מושג מי הבן־אדם הזה, ויתכן שהוא הבן־אדם הכי ישר בעולם, אני לא יודע, אין לי מושג מיהו ומיהו.

„מישהו יותר טוב“

„חמיני“

ליבלר: אתה אומר אחר־כך, בהמך שך הדברים: „עד היום היה כתוב עלי בעיתון, יש חקירה עלי וכו', אם יש משהו שמסתתר מאחורי זה, ובבית־המישפט לא יודע על כך, ואני לא יודע מה בית המישפט יגיד, ומי יפצה אותי על כך.“ אתה אומר ככה, שח"כ אלמרט חוקר: „אני יודע שיום אחד יתגלה משהו, אני כבר לא אהיה מעורב, ואם יש משהו שמסתתר מאחורי זה, ובבית־המישפט לא יודע, ואני לא יודע מה בית־המישפט יר" גיש, ומי יפצה אותי על־כך.“ אתה אומר שהאיש הזה הוא לא יותר טוב ממני, ועכשיו חוקרים עליו, ואתם, כבוד השופט טים, אתם עכשיו תתנו עלי עונש, ואחר כך יתברר לכם מי זה מזורח, ואותי אי־אפשר יותר לפצות.

פפה: אתה אומר לי שהאיש הזה לא יותר טוב ממני? יש מישהו שיותר טוב ממני? אין!

השופט: אתה אומר שיש אנשים שמתיעצ עם אנשי מישטרה, סימן שיש בכך משהו מאיפה לקחת את הדבר הזה, שהוא מתיעצ על העולם התחתון?
פפה: אני הייתי בכפרי־יונה כל הזמן, כל הזמן צצו כתבות, עוד לפני שחלמתי על אלמרט, ולפני שדיברתי עם אף אחד. היו כתבות, כל מיני כתבות, ואני הסתמכתי על הכתבות האלה, אני אספתי לי קופסה של בונבוניירה מלאה כתבות, וכל פעם הייתי עומד בדברים מהכתבות, אבל אני אומר לך הפעם אני לא מכיר את הבן־אדם הזה, וזה הרס לפגוע בכך אדם חף מפשע.
השופט: טוב.

ליבלר: אתה דיברת עם בצלאל מיורחי כמה וכמה שיחות, בקשר לנושא של הסחיטה, כן? דיברת איתו בטלפון, אמת?
פפה: אני הורשעתי על זה.

ליבלר: הורשעת, השיחות שלך האלה, אתה ניהלת מן הבית שלך, נכון? לא מתאיטלפונים ציבורי, אלא מהבית, וכך גם תפסו אותך.

פפה: חלק מהבית.
ליבלר: יש בתי הוכחות, ואני אביא אותן מחר, שהשיחות בינך לבינו התנהלו הרבה זמן, שיחה אחת היתה שעה שלמה, בין תשע לעשר בערב, שיחה אחרת היתה שלושת רבעי שעה, ניהלת איתו שיחות ארוכות, נכון?
פפה: כן, אני רוצה רק להביא לתשור מתלב של בית־המישפט הנכבד הזה, אם אני מכיר את בצלאל מיורחי, אני יכול לדבר איתו שעה בטלפון? מה, הוא עשוי מאבן, ולא יוזה את הקול שלי? **ליבלר:** אתה אמרת את זה, שאתה

הייתי בשאטה, כשישבתי חצי שנה־בד שאטה, פיתאום בליזה בא אלי בן־אדם, אומר לי „אני אבי“, לא יודע מה שמו...
השופט: ולנטין?
פפה: ולנטין, אני יודע?
השופט: דיברת איתו?
פפה: בסדר, אני אדבר איתו, אני שמה עם ארבע הקירות, קראו לי, אבל אף פעם לא הזמנתי אותו.
השופט: יפה, לא הזמנת אותו, הוא בא אליך, ראית אותו?
פפה: כן.
השופט: על מה דיברת איתו?
פפה: סיפר לי את קורות חייו, אני יודע, דיברנו...
השופט: הוא סיפר לך את קורות חייו?
פפה: כן, דיברתי איתו...
השופט: אתה סיפרת לו את קורות חייו?
פפה: אני לא, אני סיפרת לו רק דברים שנגעו לגופו של העניין, דברים שעניינו אותי.

השופט: איזה דברים?
פפה: דברים על הבית־סוהר, על איך האסירים סובלים, סיפרתי לו על בן־אדם שהוא הולך למות, הכליות שלו, סבל מהכליות ועוד כל מיני דברים, ועל עיוותי דין שקורה לאנשים.
השופט: רק על דברים שמתרחשים בתוך בית הסוהר? על דברים שמחוץ לבית־הסוהר? לא דיברת איתו בכלל?
פפה: לא, אני חשבת שיעזור קצת, היות ושמה יש אנשים שהם סובלים.

השופט: רצית שהיא יעזור, טוב.
ליבלר: מר רוקנשטיין, בזמן שעצרו אותך, כעבור יומיים, היה דיון בבית המישפט, בבית־המישפט, כאשר אתה חר פעת, עוד לפני שהיה לך עורך־דין, אתה אמרת, כאשר אתה הופעת לבד, אתה אר מר כך: „לי יש תמיד סכין קטן, כדי לקלף מגרדינות, הוא לא היה לי ביד אלא בגרב, תגעתי לפי בקפוצו ושל בצלאל, יש בינינו כמה עניינים“, עכשיו מר רוקנשטיין...

פפה: זה נרשם בפרוטוקול של בית המישפט, או כנראה ששיקרת. **השופט:** טוב.

„מכונת־האמת“

לא מגיבה“

השופט: יש פה עוד דבר שאתה אמרת: „הקבלן התקשר אלי, ויש לי עדים שהוא מכיר אותי, וחיוב לי כסף“, ועוד: „הקבלן פירבן הכל, כי הוא חיוב לי כסף.“ כך אמרת.
פפה: זה לא אמת, הוא לא חיוב לי והוא לא מכיר אותי, והוא לא שמע עלי ואני לא שמעתי עליו, אני מוכן להיבדק על זה במכונת־אמת!
ליבלר: מכונת האמת עליך לא מגיבה, בגלל הבעיות שיש לך, נגיע לזה בסופו של דבר, עניין מכונת־האמת.
פפה: אני מוכן לקבל זריקת־אמת!

ליבלר: במישפט שלך (הסחיטה נגד בצלאל מיורחי), לאחר שהודית ובאי־כוח התביעה אמר מה שאמר לגבי העונש ש צריך לתת לך, יש דברים שאתה אמרת, שאתה מתחיל ככה: „אני גם כן חלק מהציבור“, כי התובעת טענה שצריך להגן על הציבור מפניו, „התובעת טענה שצריך להרחיק אותי מהציבור, גם לי צריך לתת הגנה, אם המתלונן — זה בצלאל מיורחי — הלך והתייעץ עם אנשי העולם התחתון, האם על אדם כזה צריך להגן? האם ה ציבור צריך להגן עליו, או צריך להרחיקו מהציבור?“ מה זה, הדברים האלה שלך, אתה אומר בבית־המישפט שהמתלונן, מר מיורחי, הוא בן־אדם שהתייעץ עם אנשי העולם התחתון בקשר אליך, ידעת שהוא התייעץ עם אנשים, לכן אתה אומר: מה אתם רוצים ממני, הוא כמוני, נכון?

פפה: אני שמעתי את הגירסה שלך, עכשיו אני רוצה לענות בגירסה שלי. **השופט:** בבקשה.

פפה: אני לא יודע, עורך־דין, או אני לא יודע איך קרה, אני הודיתי, אני קיבלתי זעזוע מזה, אני אף פעם לא הודיתי! ובסוף התברר לי שאני הודיתי על דבר שבהיים לא הייתי מודע עליו, כי זה לא אמת, ואין בהקלטה דבר כזה, על זה שניסיתי לחטוף (למיורחי) ילד, כביכול,

הזה, אני לא יודע איך זה קרה, אני כי חיים שלי לא הודיתי, התיק הזה אני הודיתי, ואני קצת נפגשתי היות וגם האר שימו איתי בהספת ילד, דבר שלא היה קיים, לא נברא ולא היה דבר כזה, ועקב זה אני קיבלתי שש שנים, או עם כל הר בלגן הזה, שאני נכנסתי או בתוכי, אמרו לי תגיד ככה, אמרתי ככה, מה יש, אלמרט גם כן אמר (בשיחה שהוקלטה בכנסת) שיגיד לגאנדי שיהרגו אותו, למה הוא לא עושים לו מישפט? **השופט:** תראה, זה לא תיאטרון פה, תענה לשאלות!

„זה עורך־דין“

זה? זה?

השופט: בסדר, אל תדבר כליכך הרבה! תשמע טוב את השאלה, ותענה בקיצור, הבנת?
פפה: בסדר, אני עונה בקיצור!
ליבלר: העורך־דין שלך היה אלכ סנדר רינגו, נכון? וזכר דבר כזה?
פפה: נאמר ככה, זה עורך־דין של קרקעות, אני יודע איזה עורך־דין זה?
השופט: אתה נתת לו יפוי־כוח לייצג אותך?
פפה: באמת שאני לא זוכר, אם יש שמה חתימה שלי, או נתתי, אני לא זוכר, כל המישפט הזה בילבל את כל הזיכרון שלי.

ליבלר: לאחר שגינון פסקה־דין, אתה ביקשת את מר רינגו שאתה רוצה לדבר עם עיתונאי, נכון?
פפה: אני ביקשתי ממר רינגו?
ליבלר: כן.
פפה: אם מר רינגו גיד שאתה ביקשתי לדבר עם עיתונאי, אני מוכן שיתנו לי שלוש שנים בבית־סוהר, אם אני הזמנתי פעם עיתונאי בכל ההיים שלי!

ליבלר: או יש לך אותם.
פפה: מה יש לי?
ליבלר: יש לך את שלוש השנים!
פפה: אני יודע איך קוראים לו, זה עם הפיאות האלה?

ליבלר: עורך־הדין רינגו בא יחד עם מר ולנטין מהארץ אליך, לבית־הכלא, אבל לולנטין לא נתנו להיכנס.
השופט: הוא סיפר לך את זה?
פפה: לא, לא יודע לי דבר כזה! הייתי מגרש את העורך־דין, אם הייתי יודע דבר כזה!

ליבלר: מר רינגו פנה אליך, לפי עדותו כאן אמתול, הוא היה כאן אמתול, הוא אמר שאתה ביקשת ממנו שאתה רוצה לספר את הסיפור שלך לעיתונאי, מה שעשו לך, ואז, כשלא נתנו לעיתונאי להיכנס, אתה סיפרת לרינגו ואמרת לו הנה זה מה שאני רוצה להעיד, תאמר את זה לעיתונאי, אני רוצה שידעו את האמת.

פפה: זה האמת שלו, לא שלי.
ליבלר: אתה לא זוכר דבר כזה?
פפה: אני זוכר שלא היה דבר כזה.

השופט: לא היה דבר כזה?
פפה: לא, לא, הוא בא אלי כשאני

ליבלר: אתה אמרת שאתה רוצה להעיד, תאמר את זה לעיתונאי, אני רוצה שידעו את האמת.

פפה: זה האמת שלו, לא שלי.
ליבלר: אתה לא זוכר דבר כזה?
פפה: אני זוכר שלא היה דבר כזה.

השופט: לא היה דבר כזה?
פפה: לא, לא, הוא בא אלי כשאני

נתבע ולנטין
„הוא סיפר לי את תולדות חייו“